

GLASILO

Glasiło delavcev
industrije pohištva Stol Kamnik

Leto XXXIV

November 1986

Devetmesečni poslovni rezultati

Za nami so tri četrtine letošnjega poslovanja. Z rezultati smo lahko zadovoljni. Medtem ko večina lesnopredelovalnih organizacij ugotavlja slabe rezultate in celo izgube, ki ponekod dosegajo (nove) milijardne zneske, smo v naši DO namenili v sklade skoraj dve milijardi in pol dinarjev.

Če primerjamo letošnjih in lanskih devet mesecev, so vsi naši indeksi ugodni:

- fakturirana realizacija je za 111 % večja;
- fizični obseg proizvodnje je za 2 % večji, produktivnost dela pa za 3 %;
- celotni prihodek je za 112 % večji, porabljen sredstva pa le za 103 % večja, tako da je dohodek kar za 133 % večji kot lani;
- obveznosti iz dohodka so precej porastle (o tem v nadaljevanju), vendar je čisti dohodek kljub temu za 123 % večji kot lani;
- v sklade smo namenili za 126 % več kot lani, od tega za podjetniško akumulacijo za 119 % več.

Zadovoljstvo ob teh rezultatih pa ne more biti popolno, saj nas nekateri podatki opozarjajo, da moramo biti previdni. Tako je izp-ačana masa čistih osebnih dohodkov za 135 % večja od lanske, to pa je za 2 poena več, kot znaša povečanje dohodka. Zato so za enak odstotek porastle tudi obveznosti iz dohodka, in sicer del dohodka za osebne dohodke v delovni skupnosti in vsi prispevki, katerim je osnova osebni dohodek. Ker pa so se z novim srednjeročnim obdobjem pri nekaterih obveznostih spremenile stopnje ali osnove, istočasno pa so se zaradi zmanjšane deleža izvoza zmanjšale odbitne postavke, so se skupne obveznosti iz dohodka povečale kar za 165 % v primerjavi z lanskim tričetrtletjem.

Za primerjavo samo nekaj števil:

- prispevek za posebno izobraževalno skupnost je septembra 1985 znašal 1,09 %, septembra 1985 pa 1,29 %;
- republiški prispevek za znanost sicer znaša le 0,68 % vendar je to še enkrat več kot lani;
- prispevek za kmetijstvo se je povečal petkratno, in znaša 1,5 %;
- prispevek SPIZ, ki služi za revalorizacijo pokojnin znaša 2,5 % proti 1,27 % lani, razen tega pa se obračunava od revalorizira-

ne osnove, tako da je skupno povečanje kar štirikratno;

- Republiški davek iz dohodka je lani znašal 32 % letos pa 4,2 %, poleg tega pa je za leto 1986 uveden še poseben 1 % davek;

- zaradi višjih prispevkov se je tudi prispevek za delovno skupnost Stola povečal za 10 % več kot so se povečali OD;

- zaradi dodatnega programa in zaradi inflacije je prispevek za dohodek delovne skupnosti SOZD triinpolkrat večji kot lani in je v devetih mesecih znašal 5,5 milijona dinarjev.

Zlasti v tozdu 1, ki večino svojega izvoza usmerja na ameriški trg, so se močno odrazila tudi nova razmerja med valutami. Zaostajanje tečaja dolarja za tečaji drugih valut in zlasti za stopnjo jugoslovanske inflacije

je eden od glavnih vzrokov za milijardne izgube v vrsti lesarskih organizacij. Razen tega je struktura jugoslovanskega in tudi Stolovega izvoza na ameriško tržišče, ko gre za masovne proizvode nizke stopnje predelave, izredno neugodna. Izvažamo namreč pretežno surove kolonialne stole, v katerih je veliko dragega lesa in zelo malo vložnega dela. Na tem področju slovenska lesna industrija ne more biti konkurenčna azijski, ki izvažajo ogromne količine po izredno nizki ceni. Treba bo preusmeriti proizvodnjo in poiskati nove prodajne poti za izvoz artiklov iz višjih cenovnih razredov.

Ker tudi v bodoče ne kaže, da bi se tečaj dolarja bistveno popravil, pri obstoječi proizvodnji tozd 1 ne more pričakovati, da bo dosegel povprečno Stolovo akumulacijo. V prvih devetih mesecih je namreč akumula-

Sestali smo se za pregled letošnjega devetmesečnega dela in ugotovili, da je naše poslovanje uspešno.

Do konca leta 1986 nas sedaj loči le še nekaj tednov, ki pa so za izpolnitev zastavljenih načrtov ob težkih pogojih gospodarjenja tudi zelo pomembni.

Vsi želimo, da bi bilo tudi delovno leto uspešno, s tem omogočeno nadaljnjo delo in razvoj delovne organizacije in temu primeren zaslužek delavcev.

Z dobrim delom se da tudi v težjih pogojih veliko narediti. Ni lahko, občutek po opravljenem delu pa je prijeten.

Še posebno pred prazniki, ko v sebi potegnemo črto pod tistim, kar smo imeli v načrtu in smo uresnili.

Stol ima že nekaj časa v proizvodnji stole z masivnimi sedeži.

Čeprav zadeva izgleda enostavna, je treba v to delo vložiti natančnost, osnovni pogoj pa je primerno lep in posušen les, ki po lepljenju in površinski obdelavi občutneje ne deluje.

ktivnost v tem tozdu za več kot polovico slabša kot v DO Stol in skoraj trikrat slabša kot v tozdu 3.

Akumulativnost je ena od osnovnih zahtev pri izračunavanju dovoljene mase osebnih dohodkov. Zato skrb za stalno rast realnih osebnih dohodkov pomeni skrb za tak proizvodni program zlasti za delavce iz tozda 1, ki bo omogočal čim večjo akumulacijo tako na domačem kot na tujem trgu.

Peter Jeglič

Avnojska načela danes

Vsako leto se ob tem času približe srečujejo z vsem tistim, kar je 29. 11. 1943 pomenilo za vse narode in narodnosti na tem malem in raznolikem koncu sveta nekaj izjemnega, velik zgodovinski korak. Avnojska načela so bila vsa vojna leta svetla kažipot iz vojne teme, v poznejših letih pa je spomin na 29. november pomenil nenehno obnavljanje avnojskega izročila, ki temelji v zaupanju v svoje ustvarjalne moči, v samostojno pot v življenje, v svojevrstno graditev socialistične skupnosti. In kaj nam avnojska načela pomenijo danes, po 43-ih letih nove jugoslovanske skupnosti?

Kot prvo se je treba dotakniti enega izmed najbolj bistvenih elementov: nova jugoslovanska skupnost je bila postavljena na temeljih oblasti delavskega razreda. V tistih vojnih letih je ta oblast slonela v vojaških rokah, puško pa je imel v roki tako delavec kot kmet, vsak državljan, ki ni hotel potrditi prevlade tujega naroda na našem ozemlju. V partizanih se je spontano rojevala najširša ljudska demokracija, ki je v ospredje postavljala človeka v svojem najboljšem pomenu. Po vojni so bile organizirane različne oblike ljudske oblasti, ki pa so vse slonele na neposrednem upravljanju najširših množic. Velik korak naprej je bil narejen od leta 1950, ko smo delavci dobili v svoje roke tovarne in s prvimi delavskimi sveti začeli sami upravljati v njih. Samoupravljanje doživlja vse do današnjih dni precej sprememb, nekaj pa jih je še na vidiku, toda vse v smislu, da bi bil delovni človek resnično tisti akter, ki bi po eni strani združeval svoje delo, po drugi pa stoodstotno odločal o rezultatih tega dela. Seveda je prihajalo, prihaja in bo še prihajalo do različnih razlag in izvajanj v praksi, tudi z negativnimi podtoni, a vendar je osnovno avnojsko načelo ves čas prisotno v naši družbi. Kadar smo kritični, včasih celo priznamo, da bolj vidimo pravice kot dolžnosti, kar pa je po svoje razumljivo, saj je delovni človek pač narejen tako, da si skuša pridobitve prirojiti vedno predvsem v svojo korist. To pa še vedno ne pomeni, da deluje proti sebi, saj je tudi osebno zadovoljstvo in osebni napredek v bistvu napredek celotne družbe.

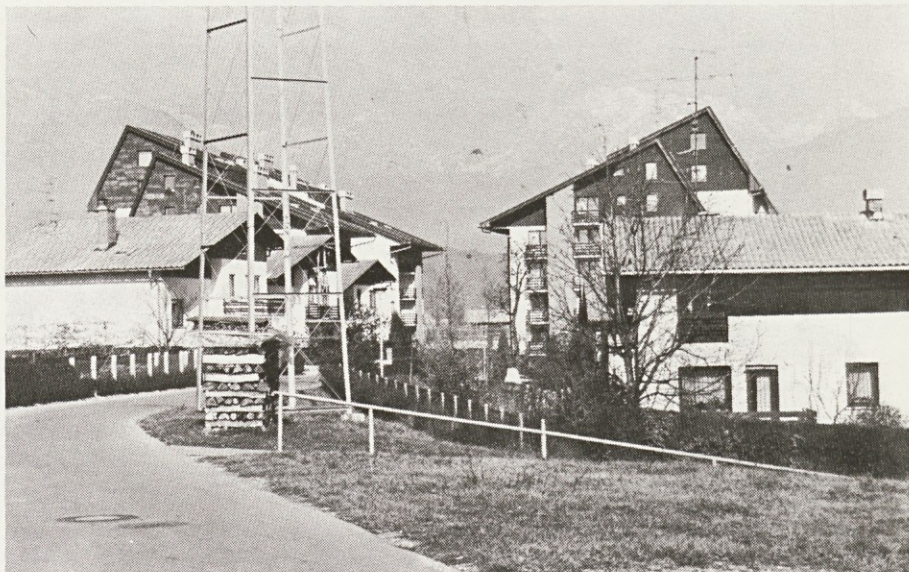
Med pglavitnimi avnojskimi načeli je tudi bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov. V zadnjem času ob tem večkrat pozabljamo, kako so si prizadevali naši pred-

niki, z najuglednejšimi politikami in kulturnimi delavci na čelu, da bi prišlo do združitve sorodnih narodov na tem delu slovanskega sveta. Šele Avnoj je potrdil enakopravnost vseh ljudi tega ozemlja, jo dodatno okreplil v vojni – tudi s krvjo in prenekaterimi drugimi hudimi žrtvami – pozneje pa smo vso novo domovino gradili naprej na teh temeljih. Kdorkoli potuje po Jugoslaviji, lahko občuduje velikanski napredek celotne jugoslovanske skupnosti. Seveda si moramo tudi Slovenci ob tem poiskati svoje pravo mesto. Zdi se, da se prav v zadnjem času glede tega izboljšuje v tisto vrednoto, ki jo je v bistvu postavil že Avnoj: Vsak narod, vsako ljudstvo ima pravico do svojega razvoja, do svojega napredka, do svoje boljše poti, seveda pa je vse to treba pravično razdeliti in ovrednotiti po posameznih republikah in pokrajinah. Jugoslavija kot zvezna skupnost bo ostala lahko trdna in močna tako navznoter kot navzven samo v primeru, če bodo medsebojne vezi resnično pošteno in bodo zahtevale od vsakega naroda toliko, kot ta lahko prispeva po svojih najboljših močeh v skupnost, ki ne more biti samo vojaškega značaja. Seveda pa so potrebna za prava razmerja tudi ustrezna leta in je tudi 43 let sorazmerno malo. Vsem pa je jasno, da drug brez drugega ne moremo obstajati in da so vse druge teorije nesmiselne in škodljive naši socialistični skupnosti.

Eno izmed osnovnih načel Avnoja je tudi samostojna pot v demokracijo, ki je pozneje prerastla v pot v svojski socializem, ki je v

svetu še vedno zgled marsikateri drugi podobni skupnosti. Vsaka ideologija doživlja svoje viške in tudi padce, a vendar – če primerjamo samo naše sosede – lahko že od daleč ugotovimo, da pri nas resnično ni hudih razlik, da je v resnici najboljše poskrbljeno za človeka, ne glede na položaj, da smo torej v teh 43-ih letih ustvarili socialistično skupnost, ki dovoljuje veliko osebne svobode, hkrati pa dobro skrbi za socialne in tudi drugače šibke potencialne. Mladi to večkrat pozabljajo, dovolj pa je že pogled čez plot ali kratek pogovor s starejšim človekom, da se prepričamo o tem, kako slabo je bilo to urejeno nekdanje in kako nehumano imajo to urejeno v nekaterih drugih družbah. Seveda pa spet 43 let ne pomeni v tako dinamičnem razvoju, kot ga je dosegala naša država, veliko, in bo prihajalo tudi v prihodnjih letih do nekaterih manjših popravkov, tako kot v vsaki družbi, ki se razvija in dopolnjuje sama od sebe.

Tudi vsa druga avnojska načela so še vedno živa v sedanosti in imajo za vso jugoslovansko skupnost velik pomen, seveda pa so nekoliko preoblikovana na današnjega človeka. To dejstvo še enkrat potrjuje, kako dobro so bila premišljena ta avnojska načela, prav zato nam mora naš skupni praznik republike pomeniti še toliko več. Brez avnojskih načel bi bila naša iskanja veliko bolj meglena in majava, tako pa – če bi jih dosledno upoštevali – imamo že 43 let jasne skupne cilje na svojski poti razvoja.

Čeprav je na Duplici velika tovarna in kraj stisnjen ob rob doline, je zelo prijeten. Leži v slikoviti okolici, kjer je lep vsak letni čas. Tudi sedaj, v pozni jeseni, ko so jesenske barve že nekoliko obledele – vendar v jasnem vremenu še zaživijo.

Na Duplici je izredno veliko novih stanovanjskih blokov in hiš, ki so zrasle pred desetletjem ali dvema.

Ob dnevu republike iskrene čestitke!

GLASILO ODSLEJ MANJKRAT

Na skupni seji izdajateljskega sveta in uredniškega odbora ter po dogovoru z vodstvom delovne organizacije je bilo sklenjeno, da bo Glasilo odslej izhajalo manjkrat; torej ne več vsak mesec kot doslej.

Sprememba je rezultat neaktivnosti naših delavcev, ki bi lahko s sestavki množične sodelovali pri ustvarjanju svojega Glasila, delno pa tudi zaradi visokih stroškov tiskanja.

Za tedensko informiranje bo tudi odslej izhajal Informator, ki bo prinašal vse tiste novice, ki morajo v najkrajšem času priti do naših delavcev. V Glasilu, ki od zasnove do izida zahteva daljšo pripravo, pa bodo informacije trajnejšega značaja.

Kljub temu, da bo v novem letu 1987 Glasilo izhajalo ob posebnih priložnostih, kot je prvi maj, pred kolektivnim dopustom, pred dnevom republike in za novo leto, zopet vabimo vse naše delavce in upokojene, da v njem sodelujejo s sestavki, vprašanji, ugotovitvami, kritikami, pa tudi z zabavnim gradivom. Čeprav bodo številke izidov Glasila redkejše, upamo, da bomo nabrali več strani in se ob posebnih priložnostih in pred prazniki srečali z zajetnejšo številko in svežnjem novih zanimivosti.

Še enkrat povabimo k sodelovanju vsakega našega delavca, da bi Glasilo popestrili, obogatili in s tem približali našim potrebam.

Uredništvo

Prizidek k oddelku grobi razrez

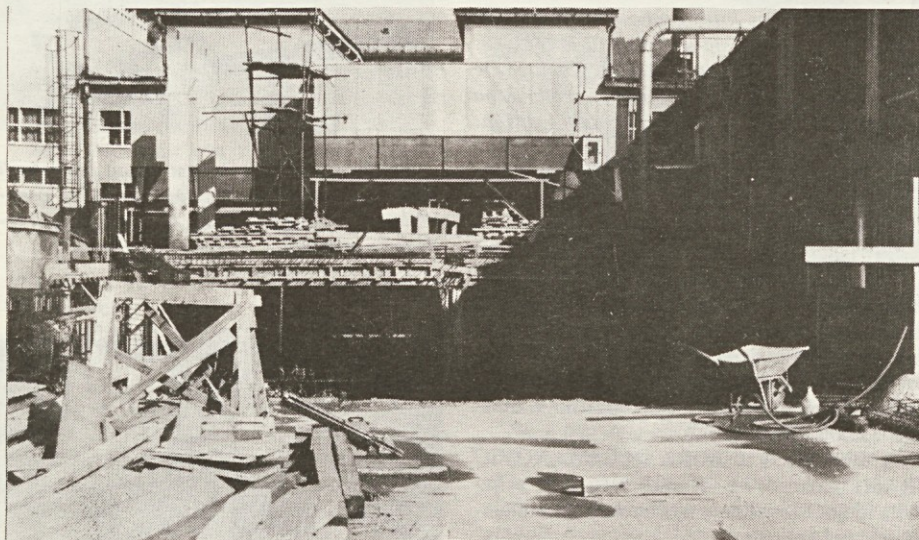
Težave, ki jih imamo pri izdelavi masivnega sedeža, so bile vodilo za gradnjo prizidka h grobem razrezu. Novo zgrajen objekt se bo lepo vklapljal v strukturo tovarne, tako po zunanji obliki kot tudi po namenu, ki mu bo služil. Oba sosedna oddelka, to je grobi razrez in struženje, sta izmed najbolj prostorsko utesjenih v matični tovarni. Razmere se bodo izboljšale s tem objektom. Namenjen bo izdelavi masivnega sedeža, ki je v oddelku struženje, in izdelavi embalaže, ki je sedaj v skladiščni lopi.

Prostor, namenjen izdelavi masivnega sedeža, bo imel svojo klimo, ki je potrebna za to vrsto proizvodnje, preostali del pa bo za izdelavo embalaže. Celotni zgornji del objekta bo imel okrog 650 m² uporabnih površin.

Ker gre za podobnost objektu grobega razreza, bo tudi ta podkleten. S tem bomo pridobili približno 505 m² skladiščnih prostorov, ki so v tovarni vedno večji problem, sploh pa še za suhi, decimirani les. Grobi razrez je večkrat ozko grlo celotne proizvodnje in bo zato možno prostor, namenjen izdelavi embalaže, uporabiti za čeljenje lesa, ker bo tu tudi čelilnik z dvizžno mizo in zunanjo kotalno rampo.

Tako kot vsi lesno obdelovalni stroji v tovarni, bodo tudi stroji le-tega objekta opremljeni z odsesovanjem, katerega filtra bosta iz dosedanje postavitve premeščena na streho objekta.

Janez Koleča

Gradnja prizidka ob grobem razrezu v pogojih, kjer je omogočen pristop k gradbišču pravzaprav z ene strani (gradbeniki pa so se znašli in postavili tovarno dvigalo na zunanji strani ograje na parkirnem prostoru), dobro napreduje. Narejen je izkop in prve oblike novega objekta se že kažejo.

Doslej je šlo delavcem tudi vreme dobro na roko.

KADROVSKE SPREMEMBE

DELOVNO RAZMERJE SO SKLENILI:
V Tozdu Sedežno pohištvo:

- Mali Srečko, lesar šir. prof., PE-8
- Savinšek Milan, KV poh. mizar, PE-7
- Trpčević Zlatko, NK del., PE-7
- Kolenko Alojz, NK del., PE-7
- Škrjanec Darko, NK del., PE-8
- Povšnar Iztok, NK del., PE-7
- Krašovec Jasmina, stroj. šivalec -II., PE-6
- Poljanšek Jože, KV voznik, PE-8
- Kaker Marjeta, NK delav., PE-6
- Felicijan Zlatko, NK del., PE-4, dol. čas
- Drolc Anton, NK del., PE-7
- Robavc Janez, les. tehnik, PE-4
- Jakešević Stipo, KV mizar, PE-4
- Burkeljca Stanislav, KV voznik mot. vozil, PE-4
- Fakić Senada, NK delav., PE-4, dol. čas
- Cerar Janez, NK del., PE-4, dol. čas
- Strupih Majda, prod. živil. stroke, PE-7
- Ramdedović Mehmed, KV mizar, PE-4, dol. čas
- Horvat Sandi, obdel. kovin., PE-4, dol. čas
- Šuštar Robert, NK delav., PE-4, dol. čas
- Punkart Edvard, lesar. tehnik, PE-4, dol. čas

V Tozdu Ploskovno pohištvo:

- Virijant Bojan, NK delav.
- Volčanšek Jani, NK delav., dol. čas
- Hančič Mirko, slikopleskar

V Tozdu Kovinsko in oblazinjeno pohištvo:

- Rems Marija, izd. usnj. gal. -II., PE-5

V Tozdu Sloga:

- Rakef Robi, lesar šir. prof., dol. čas
- Košir Jože, lesar šir. prof., dol. čas
- Kos Peter, NK delavec

V Tozdu Tehnične storitve:

- Semprimožnik Ivan, NK delavec
- Robar Milan, NK delavec

V skupnih službah:

- Mihelčič Uršula, dipl. ing. arh., dol. čas

DELOVNO RAZMERJE SO PRENEHALI:

V Tozdu Sedežno pohištvo:

- Kemperle Marjeta, NK del., star. upokojena, PE-8
- Vrečar Anton, PK mizar, PE-4, umrl
- Vidergar Janko, NK del., PE-4, dol. čas
- Krakar Zofija, stenodaktilograf, PE-4
- Kopic Damjan, NK del., PE-7
- Vrankar Janko, NK del., PE-7
- Kemperl Stanislav, NK del., PE-4, dol. čas
- Zamljen Sonja, NK del., PE-6
- Bergant Anton, NK del., PE-4, inv. upokojen
- Davidović Kata, NK del., PE-6
- V Tozdu Ploskovno pohištvo:**
- Šuštar Milan, NK del.
- Tratnjek Mirko, NK del.
- Videgar Srečko, NK del.
- Žibert Zofija, NK del.

V Tozdu Kovinsko in oblazinjeno pohištvo:

- Rastoder Sinan, NK del., PE-5

V Tozdu Sloga:

- Erzar Rafko, lesar šir. prof., v JLA

V Skupnih službah:

- Koritnik Tatjana, soc. delavka.

Oddelek za delovna razmerja

INOVACIJSKI DINAR – »POMOČ ZA REVEŽE« ALI MORALNA SPODBUDA ZA USTVARJALNO DELO

V narekovaju omenjeno frazo sem slučajno ujel na uho v vsakdanji praksi in se nehote zamislil nad njo ob kritičnem pripovedovanju prijatelja glede zlorabe inovacijskih nadomestil v zelo znani slovenski delovni organizaciji. Tam je lahko inovator vsakdo – tudi tehnolog, ki pri prevajanju tehnoloških navodil zavestno naredi napako, ki jo popravi njegov prijatelj in vse skupaj prijavi kot inovacijo. Dobiček si delita. Nekateri morajo vsak mesec prijaviti vsaj eno inovacijo, drugače jim trpi mesečni proračun.

No, tudi pri nas smo bili v preteklosti priče nekaterim nepravilnostim, kot primer izdelave polizdelka z uporabo inovacije preko vse normalne planirane količine, samo da bi bilo nadomestilo čim večje. Po drugi strani pa so dobre ideje zvdenele, ker niso potegnile za sabo serije.

In kakšna naj bo višina nadomestila?

Praksa je pokazala, da prevelike nagrade takoj sprožijo zavist, dvignejo temperaturo v delovni sredini in delujejo zaviralno na razvoj inovacijske dejavnosti.

Merilo naj bo v prvi vrsti vložen trud in originalnost ideje. Prav okoli izplačila je pri nas precej dolg postopek, tako da del nagrade od dodelitve v komisiji do izplačila »požre« inflacija.

Tu je nujno potrebna sprememba pravilnika v smislu, da nagrade v višini poprečnega neto osebnega dohodka v delovni organizaciji za preteklo leto, že na sestanku dodeli inovacijska komisija in ni potrebno čakati na potrditev delavskih svetov. S tem bi se poenostavila birokratska pot, ki bolj zavira kot pa pospešuje inovacijsko dejavnost.

V drugem delu tega sestavka je podano delo s seje Komisije za inovacije, ki je bila v četrtek, 21. 8. 1986. Glavna točka dnevnega reda je bila podelitev inovacijskih nadomestil za leto 1985.

1. **POGAČAR JANEZ**, tozd-1/PE-7/ je v letu 1985 prijavil koristen predlog: »Sprememba tehnološkega postopka za krivljenje vezi 078 in 2055.« Z uporabo posebne prokromske sponne je bila omogočena izdelava teh dveh artiklov na visoki frekvenci, kajti prej so se polizdelki lomili. Sama ideja pa je osnova za krivljenje v več etažnih modelih za celo vrsto polizdelkov. Letna količina je bila 27.000 kosov, kar pomeni 4,6 m³ lesa. Letni prihranek je med 410.000 in 280.000 dinarji.

SKLEP: Komisija je inovacijo tov. Janeza Pogačarja ocenila kot koristen predlog, zato se mu izplača nadomestilo v znesku 34.000 dinarjev.

2. **ŠINKOVEC MILAN**, tozd-1/PE-7/ je v letu 1985 prijavil tehnično izboljšavo: »Izboljšava na nadmiznem rezkarju.« Z namestitvijo vzmeti pri visokoturnem nadmiznem rezkanju se je izboljšala kvaliteta kroženja in s tem je odpadla operacija »brušenje na pasni brusilki«. Precej se je izboljšala tudi varnost pri delu in v zvezi s tem, se je znižala kategorija.

SKLEP: Komisija je predlagala, da se tov. Milanu Šinkovcu za njegovo tehnično izboljšavo izplača nadomestilo v znesku 30.000 dinarjev.

3. **VIDMAR JOŽE**, tozd-1/PE-7/ je v letu 1985 prijavil tehnično izboljšavo: »Izboljšava pri krivljenju naslonov 5937 in 5939.«

S to inovacijo se prepreči zahajanje lesa iz predpisane smeri v procesu drugega krivljenja. S tem se zmanjša odstotek škarta za 20 %, kar pomeni 600 komadov na leto.

SKLEP: Tov. Jožetu Vidmarju se za njegovo tehnično izboljšavo izplača nadomestilo v znesku 10.000 dinarjev.

4. **VIDMAR JOŽE**, tozd-1 (PE-7) je v letu 1985 prijavil koristen predlog: »Vodilo na zračnem stiskalču pri VF stiskalnici.«

Pri izpopolnjevanju stiskalnice za visoko frekvenco je tov. Vidmar predlagal, da se naredi vodilo na zračnem cilindru, da se os letega in s tem tudi zgornji del modela ne vrti.

SKLEP: Tov. Jožetu Vidmarju se izplača nadomestilo v znesku 10.000 din.

Ko delavec dela z veseljem, o delu tudi razmišlja.

Milan Šinkovec je šabloner v strojni stolarni, prej pa je bil strojni obdelovalec polizdelkov v tem oddelku. Z velikimi delovnimi izkušnjami in posebnim občutkom za oblikovanje lesa je prišel na idejo, kako bi se dalo varno, hitro in izredno kvalitetno krožiti robove hrbtnega opirala in nog novega stola. Napravil je šablono, ki jo vidimo na sliki in poizkusil. Kvaliteta je bila tako dobra, da kroženih robov ni bilo treba na grobo obrusiti; le fino na brusnih krtačah.

5. **VIDMAR JOŽE**, tozd-1/PE-7/ je v letu 1985 prijavil izboljšavo: »Uporaba lesenih spon pri modelih za VF krivljenje.«

Pri izdelavi modelov za krivljenje lesa na VF je tov. Vidmar namesto kovinskih vijakov uporabil lesene sponne. Bistvo te tehnične izboljšave je povečana trajnost modelov in prihranek električne energije.

SKLEP: Tov. Jožetu Vidmarju se za tehnično izboljšavo izplača nadomestilo v znesku 25.000 din.

6. **JOVANOVIĆ BORA IN OSMANOVIĆ RAŠID**, tozd-1/PE-4/ sta v letu 1985 prijavila idejo: »Krivljenje naslonov 2092 – hlajenje v več sponah.«

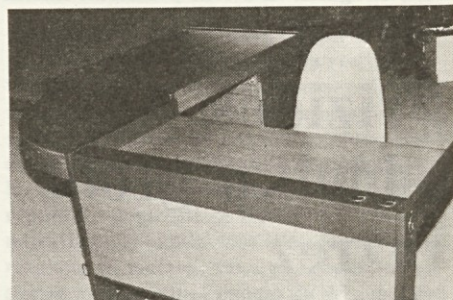
Ta rešitev se je po mnenju nekaterih v preteklosti že uporabljala, vendar ne za ta tip. Ker se je s tem rešil večji škart, se predlog vseeno nagradi.

SKLEP: Predlog tov. Bora Jovanovića in tov. Rašida Osmanovića je koristen ideja, katero se nagradi v znesku 5.000 din.

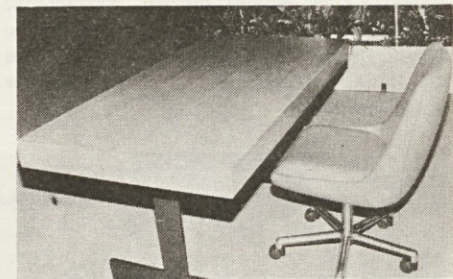

Skoraj vsi naši delavci poznajo naš modul program. Izdelujemo ga v luženem hrastu in beš iveralu.

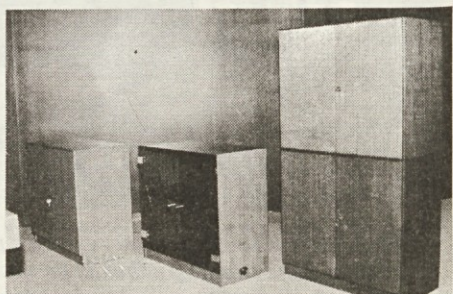
Vzorec na gornji sliki pa je izdelan nekoliko drugače. V svetlejši, topli, rjavi barvi, z boljšimi iztegi predalov, s ključavnicami ob straneh omaric in s podaljšano ličnico predala, kar služi za odpiranje brez kovinskega ročaja.

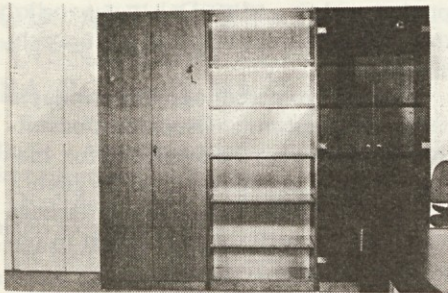
Preurejena modul pisalna miza ima robove, s katerimi prihaja delavec pri delu v stik, zaobljene. To daje izdelku tudi prijeten izgled.

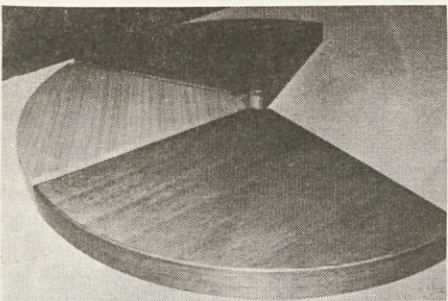
Konferenčna, v tem primeru pa lahko tudi miza za pisanje v posodobljeni obliki, je izredno lep in praktičen izdelek, ki pristoji v najrazličnejše prostore.

Modul omarice v novi izvedbi se od standardnih razlikujejo po zaobljenih vodoravnih robovih na vratih in seveda po prijetni rjavi barvi.

Ob pisalne in konferenčne mize je treba postaviti tudi pisarniške omare. Kot vse druge nove izdelke modul programa smo jih slikali v razstavnem prostoru upravne stavbe.

Modul segmenti služijo praktičnemu in lepemu spajanju modul pisalnih in konferenčnih miz.

Tu, na sliki, so z zaobljenim zunanjim in notranjim robom. Nalepki so iz masivnega lesa.

7. KEPIC JOŽE, tozd 2 je v letu 1985 prijavil: »Priprava barve, ki ustreza belemu iveralu.« Predlog sedaj ni več v uporabi, ker so porabili ves bel lak »Klintes«. Sedaj se uporablja Helios bel lak, katerega kvaliteta ustreza zahtevam.

SKLEP: Komisija je predlog ocenila kot koristno in izvrirno rešitev, zato se tov. Jožetu Kepicu izplača nadomestilo v znesku 21.000 din.

8. VIDIC KONRAD, tozd 2 je v letu 1985 prijavil predlog: »Sprememba pri montaži (lepljenju) omaric pisalnih miz.«

Sama inovacija ima v sebi malo originalnosti in komisija je sprejela:

SKLEP: Tov. Konradu Vidicu se izplača 5.000 dinarjev za koristno idejo.

9. BALUT VINCENC, tozd 2 v letu 1985: »Uporaba folije PVC 1100 mm × 0,4 mm za embalaranje.«

Za embalaranje pisarniškega pohištva se uporablja folija v vrečasti obliki, širine 1200 mm. Najbolj pa bi v montaži tozd 2 ustrezala folija širine 1100 mm. Z uporabo enojne folije bi imeli 50 % prihranek. Uporaba enojne folije se je sprovedla v prakso, vendar so bile reklamacije, zato se v nekaterih primerih še vedno uporablja vrečasta folija, katera bolje zaščiti pohištvo.

SKLEP: Tov. Vincencu Balutu se za njegovo koristno idejo izplača nadomestilo v znesku 5.000 din.

10. BALUT VINCENC IN HLADE JOŽE, tozd 2 sta v letu 1985 prijavila tehnično izboljšavo: »Svora iz lameliranega lesa za stiskanje hrbtov omar »K«.

Prej se je uporabljala svora, pri kateri so se uporabljale zagozde, sedaj pa je tisti del gibljiv in odrezan pod določenim kotom ter obložen z gumo, da ne drsi in ne poškoduje površine.

SKLEP: Komisija je predlagala, da se tov. Vincencu Bafutu in tov. Jožetu Hladetu za njuno tehnično izboljšavo izplača nadomestilo v znesku 20.000 din.

11. BALUT VINCENC, tozd 2 je v letu 1985 prijavil tehnično izboljšavo: »Priprava za raztegovanje kovinskega ogrodja pri pisalnih mizah »K«. Prej so pri montaži plošče, da so poravnali ogrodje, zabijali med okvir ogrodja pisalne mize »K« pohištveno cev.

SKLEP: Tov. Vincencu Bafutu se za njegovo tehnično izboljšavo izplača nadomestilo v znesku 15.000 dinarjev.

12. KOMATAR FILIP, skupne službe je v letu 1985 prijavil predlog: »Racionalizacija pri stolu in fotelju »Thonet«.« Pri tem gre za zmanjšanje dimenzij struženim polizdelkom – prihranek pri lesu.

SKLEP: Tov. Filipu Komatarju se za koristni predlog izplača nadomestilo v znesku 20.000 din.

13. Leta 1984 sta bila za »Stolov inovator leta« predlagana tov. Ivan Pohlin, tozd 1 in tov. Vincenc Rožič, skupne službe. Denarne nagrade, ki jima pripada po 104. členu Pravilnika, nista prejela. Tov. Rožič je na komisijo vložil pritožbo.

Osnova za nagrado je enomesečni poprečni neto osebni dohodek (brez nadur) v DO v istem letu. Komisija pa je vzela za osnovo dohodek iz leta 1985, ker misli, da inovatorja nista kriva za neurejene zadeve.

SKLEP: Tov. Ivanu Pohlinu in tov. Vincencu Rožiču se izplača nadomestilo v znesku 56.000 dinarjev, ki jima pripada po 104. členu Pravilnika o spodbujanju in vrednotenju inovacijske dejavnosti.

14. Leta 1985 pa je bil za »Stolov inovator leta« predlagan tov. Kepic Jože, tozd 2, kateremu tudi ni bila izplačana nagrada, ki mu pripada po 104. členu pravilnika.

SKLEP: Tov. Jožetu Kepicu se izplača nadomestilo v znesku 56.000 dinarjev.

Komisija za inovacije predlaga spremembo 86. člena Pravilnika o spodbujanju in vrednotenju inovacijske dejavnosti v zvezi z nagrajevanjem koristnih idej. Sprememba je v zadnjem stavku in sicer: »višina posebne nagrade avtorjem po tem členu znaša 10 % poprečnega neto osebnega dohodka v gospodarstvu SRS za devetmesečno obdobje preteklega leta, in ne 30 %, kot je bilo do sedaj zapisano v Pravilniku.« Spremembo je že potrdil CDS.

Komisija za inovacije ima probleme v zvezi z nerednim obiskom članov, kar ima za posledico nesklepčnost, kar je velika ovira pri delu komisije, zato je sprejela:

SKLEP: O članih Komisije za inovacije, ki ne obiskujejo sestankov, se poroča na DS TOZD, iz katerih član izhaja ter tozd prevzame ustrezne ukrepe.

Naj končam z lepo mislijo o ustvarjalnosti, ki naj spremlja vsakega, ki še verjame vanjo. »Ni namreč nobenega zgolj fizičnega dela, ki ne bi vsebovalo obenem tudi umske dejavnosti, vsaj v jedru. Vsako umsko delo pa s svojim simboličnim mišljenjem (predstavami, mislimi, načrti in vzori) ustvarja nov vmesni svet med človekom – subjektom in zunanjim svetom – objektom.

Pavel Ojsteršek

Snemanje plastičnih rolet, ki služijo svetlobnim zaslonom, je na prvi pogled nemogoče delo. Stolova upravna stavba je zelo visoka. Delovni oder se za ta namen skoraj ne izplača delati, dostop z notranje strani ni vedno mogoč.

Pa je bilo delo vendar opravljeno. Spretni planinci (med katerimi je bil tudi naš France Kemprle iz računskega centra) so se snemanja plastičnih zaslonov lotili z vrvjo, na katero so se pripeli in se po potrebi spuščali od nadstropja do nadstropja.

Opazovali smo njihovo delo. Kot je treba v planinah vsak korak premisliti in vedno dvakrat pogledati, če je vse dobro zapeto, tako je bilo tudi tukaj: vsak planinec je na strehi upravne stavbe pritrtil vrv in se prav tako zelo previdno pripravil na spust ob steni.

Seveda je bil pogled od spodaj neprimerno bolj enostaven in na videz višina nižja kot pa pogled s stene v četrtem nadstropju. Kdor ne verjame, naj se ob priložnosti povzpne na streho upravne stavbe in pogleda navzdol.

Za planince pa stvar vendar ni bila nemogoča, morda celo lažja, kot so si jo mimoidoči predstavljali.

Glavno je, da je bilo delo varno in dobro opravljeno in se lahko na tako pomoč še zanesemo.

Oktober – mesec požarstva

V tem času v številnih delovnih organizacijah ocenjujejo požarno ogroženost in se tako vključujejo v aktivnost, v katero jih je v oktobru, mesecu požarnega varstva, spodbudila gasilska organizacija.

Letošnja gasilska akcija, ki je bila v naši delovni organizaciji 10. 10. 1986, je imela dva pomena. Prvo – reševanje ljudi iz naše upravne zgradbe, in drugo – gašenje požarov na raznih objektih. Vaja je pokazala dobre in slabe lastnosti.

Na gasilskih vajah se gleda, v kolikšnem času je postavljena motorka v vodi, položene cevi in razpršena voda na nek določen objekt.

V primeru požara je ta čas še toliko bolj pomemben.

Dve gasilski desetini sta imeli težave pri črpanju vode. Prva zaradi nizke vode v reki Bistrici in druga zaradi blata v kanalu.

Reševanje ljudi z višjih nadstropij so nam demonstrirali gasilci iz GD Kamnik.

Zamišljeno je bilo, da je v prvem nadstropju izbruhnil požar. Delavci se sami ne morejo rešiti. Požarnih stopnic zunaj stavbe ni. Edina možnost je reševati se po reševalnem prtju, ki ga namestijo gasilci.

Tudi kamniški občani so namenili veliko sredstev sodobni opremiti gasilskih društev.

Tako ne more biti primera, da ne bi bil ob dobrem praktičnem pristopu v najkrajšem času zadušen skoraj vsak požar.

Člani GD Kamnik so se prebili na streho upravne stavbe, spustili vrvi in potegnili reševalni prt v višino Stolovega znaka, ga čvrsto pritrdili, spodaj pa raztegnili in se preko radijske postaje obveščali, kako preizkus poteka. Vaja je bila izvedena brez napake.

Marsikateremu je zastal dih, ko je s strehe upravne stavbe pogledal v globino. Vendar, ko bi bila sila in drugega izhoda ne bi bilo, se za spust po reševalnem prtju ne bi dolgo pomišljal.

Ne bo odveč, če se vsakdo med nami vpraša, kakšna je nevarnost, da zagori pri nas, ali smo na to pripravljeni in usposobljeni za takojšnje ukrepanje, še

preden pridejo gasilci. Dejstva govorijo, da je naša požarnovarnostna kultura zelo skromna.

Škodo, ki jo naredi ognjena stihija, je vsako leto ogromna. Osemdeset odstotkov škode povzroči človeški faktor: malomarnost in neodgovornost. To govori, da samozaščitno obnašanje požarnega varstva še ni prišlo v našo zavest in postalo del našega življenja.

Škodo, ki jo naredijo požari vsako leto, najbrž res ne moremo v celoti preprečiti, lahko pa jo z drugačnim odnosom do družbene lastnine močno zmanjšamo.

Lojze Burja

Nekaj dni pred veliko gasilsko vajo v Stolu smo slišali, da bo vsebovala tudi spuščanje po napetem platnenem prtju s strehe upravne stavbe. Nekateri so pravili, da to ne bo mogoče, drugi, da je zelo nevarno, tretje je mučila radovednost.

Ko se je vaja pričela, so gasilci pripravili zelo dolgo platneno plahto, ki je bila daljša, kot je višina naše upravne stavbe. Spodaj je ta plahta izgubljala na strmem kotu in skupina krepkih gasilcev je ta kot ob vsakem spustu še posebno skrbno naravnala.

Zaželjeno je bilo, da dogajanje vidijo naši delavci. Bilo je tik pred drugo uro, ko je dopoldanska izmena končevala z delom in popoldanska prihajala na delo.

Nov, sodoben Stolov avto za gašenje požarov z vodo in vodno peno je posebno zagotovilo za sodobno opravljanje gasilskih vaj in v primeru potrebe naglega in učinkovitega ukrepanja.

Vestna gasilca Lojze in Marjan Burja, ki že dobro obvladata rokovanje z avtom, sta bila nove pridobitve zelo vesela in sta delavcem rada pokazala, kako se stvari streže.

OD ALTAMIRE DO DA- NAŠNJIH DNI ALI UPORA- BA PC-jev V NAŠI DO

Začetek je postavljen že daleč nazaj, ko so ljudje v Altamiri in Leschaux začeli z glino in ogljem risati po stenah.

Naslednja stopnja je bil mezopotamski klinopis na glinenih ploščicah.

Še stari Grki so uporabljali tudi preproste metode zapisovanja. Lep primer je Pitagora, ki je svoja matematična razglabljanja kar s palčico risal v pesek na obali.

Prav tako je že davno tega, kar so Kitajci izumili papir in od takrat pa vse do nedavnega se v načinu zapisovanja informacij ni ničesar bistvenega spremenilo. Vse delo te vrste je slonelo na uporabi svinčnika in gore papirja.

Velika stopnja v razvoju informacijskega sistema je nastala z uporabo vseh vrst računalnikov za vsakdanjo rabo. Ker ste si o delu na novem centralnem računalniku lahko prebrali v prejšnji številki našega Glasila, si bomo danes ogledali PC računalnike in njihovo uporabo. Kratica PC pride iz angleške besede Personal Computer, pomeni pa osebni računalnik, torej računalnik, ki je namenjen za obdelavo podatkov na posameznih delovnih mestih. Običajno so to podatki, katerih obdelava se spreminja, tako da jih je nemogoče ali pa neracionalno obdelovati na centralnem računalniku.

Ker nekateri ne ločijo razlike med terminalom in PC-jem, si oglejmo še to. Terminal je le vhodna enota računalnika, ki vse ukaze prenaša na centralno enoto in se tam tudi izvaja, rezultati pa se na koncu spet pokažejo na terminalu; torej z drugo besedo: terminal je del računalnika, in brez centralne enote ne more delati. Po drugi strani PC prav tako lahko povežemo kot terminal, njegova glavna prednost pa je v tem, da si lahko oskrbi podatke s centralnega, nato pa jih z lastnimi programi obdeluje po svoje.

Zdaj si že lahko pogledamo nekaj tehničnih podatkov. Vsi so IBM PC-XT s 256 Kb delovnega spomina, ki je dodatno razširjen na 512 Kb, opremljeni so z eno disketno enoto po 360 Kb in fiksnim diskom, ki sprejme 10 Mb spomina. Dva imata še grafično kartico in barvni ekran, kar omogoča sočasno prikazovanje tabel in grafov. Od programske opreme smo se odločili za večnamenski program CA-Executive ameriške firme Computer Associates, pravkar pa so v teku še pogovori za nabavo programa SuperCalc 3, ki je zlasti uporaben pri obdelavi raznoraznih tabel. Svoje kvalitete je že dokazal pri izdelavi finančnih planov za prihodnje leto. Ima še eno dobro lastnost – pri učenju ne povzroča kakšnih posebnih preglavic.

Poglejmo si še tisto, kar vas verjetno najbolj zanima, namreč – kaj pravzaprav delamo na njih:

1. V tozdu 2 vodijo z njim poslovanje skladišča 92, to pomeni spremljanje zalog in izpis predajnic in prejemnic ter vezava zalog na določen delovni nalog.

2. FRS: za ta računalnik so bile pripravljene naslednje obdelave:

- planiranje likvidnosti
- amortizacijski plani za kredite
- izračun obresti
- obračun davkov

Ta računalnik je trenutno izposojen v planško-analitski službi, kjer zelo koristno služi pri izračunu finančnih planov za naslednje leto.

3. V inženiringu se je z njim začelo spremljanje kooperantskih del. Potem so tu še izpis in vodenje evidence o inženirskih operativnih nalogih, izračun prodajne kumulative za inženiring, v pripravi pa je izdelava in obdelava ponudbe za serijsko pohištvo.

4. V pripravi dela sta dve glavni veji obdelav:

- kalkulacije – izračun pokritja za tuji in domači trg, izračun skupnega pokritja za program firme Ikea na podlagi polletnega naročila

- operativni plani – izračunavanje zasedenosti kapacitet skupno po Nh in posameznih strojnih skupinah ter izpis plana za tozd – 3 in PE-Motnik. Sem spada še program, ki izpisuje potrebne količine polizdelkov za tozd – 3 na podlagi potreb prodaje.

Pripravljen je še program za vodenje skladišča 41,43, a se zaradi obilice podatkov zdaj pripravlja obdelava na centralnem računalniku.

To so le glavni programi ali paketi programov, seveda je tu še cel kup priložnostnih tabel, grafov, preračunov, programčkov itd.

Največji problem sedaj predstavlja nepovezanost s centralnim računalnikom, ker ne moremo uporabljati njegovih podatkov, to pa pomeni podvajanje podatkov in nepotrebno zasedanje spomina. Ta povezava je že naročena in upamo, da jo dobimo v začetku prihodnjega leta. Tudi v glavah vseh nas bo potrebno še marsikaj spremeniti, saj imajo nekateri še vedno rajši sistem papir in svinčnik. Drug problem je točnost vhodnih podatkov. »Snaga in red« so nas učili že od mladih nog, pa se nauk vseh ni prijel enako močno.

Možnosti nadaljnje uporabe so še velike, pa tudi želje slede temu trendu. Samo ena od idej je risanje načrtov s pomočjo računalnika. Da si ne bo kdo mislil, koliko računalnikov imamo, še podatek, da je nedolgo tega večje podjetje v eni od sosednjih republik naročilo nič več in nič manj kot 250 IBM PC-XT skupaj s programsko opremo. Komentar najbrž ni potreben.

Vendar začeli smo pogumno, in upam, da bomo tako naredili še kak korak dlje od Altamire.

Stane Kočar

»Ko nekdo želi čimprej v pokoj, je tako, kot bi se hotel izogniti svojemu delu.«

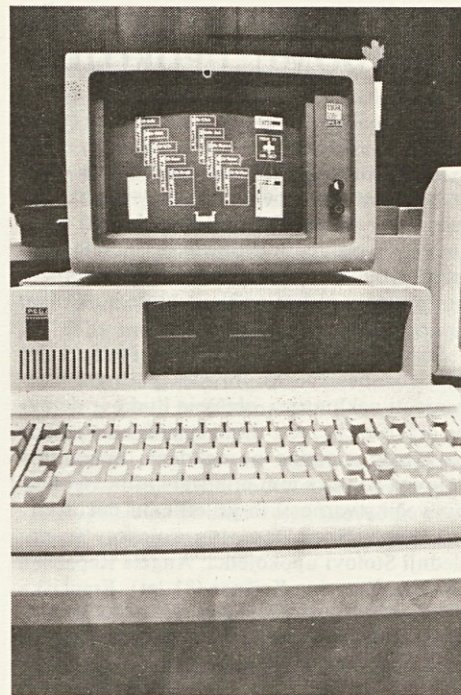
»Na Stolovem pikniku se vidi, da smo vendar en kolektiv.«

Radi imamo dober prigrizek in pijačo in radi pogledamo, kako se ima sodelavec poleg nas.«

»Če so v tovarni glavne zadeve v redu, smo delavci mirni in raje delamo. Če je to narobe, se najprej ukvarjamo s tistimi zadevami in šele potem delamo.«

»Ko ljudje sprašujejo naše delavce, kje delajo in jim ti povejo, da v Stolu, vejo, da je Stol dobra delovna organizacija.«

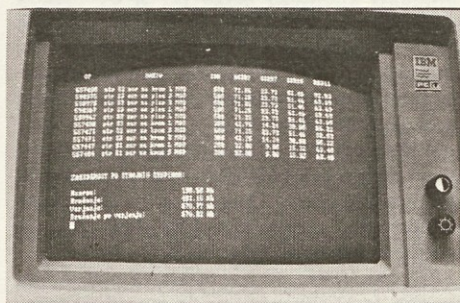
Vsak delavec v Stolu pa mora poskrbeti, da bo tako ostalo tudi v prihodnje.«

Vsi štirje računalniki so opremljeni s prevladnikom za BASIC in s programom, ki ga vidite na sliki – CA Executive. Vsako od oken na ekranu pomeni program za drug namen.

Prikaz uporabe delovanja dveh ekranov hkrati. Na enem imamo prikazano tabelo, na drugem pa grafikon, ki uporablja katerekoli podatke iz te table.

Tako izgleda del izpisa na ekran pri izračunavanju zasedenosti plana po posameznih strojnih skupinah za PE – Motnik

»So delavci, ki hodijo na delo za preživetje in ne bi prišli velikokrat v tovarno, če ne bi imeli tega interesa.«

»Na starejših delavcih in upokojencih se vidi, da so raje delali. Zakaj je pa marsikomu zares hudo, ko odhaja v pokoj.«

NA OBISKU V KAMNIŠKEM DOMU UPOKOJENCEV

Stolov sindikat si že več let prizadeva, da so rednega letnega upokojskega srečanja deležni prav vsi upokojenci, tudi tisti, ki se ga zaradi zdravstvenih razlogov ne morejo udeležiti. Kolektiv se jih spomni tudi ob letnem praznovanju in jim pošlje dobrote s piknika, ki pripadajo vsem delavcem.

Seveda pa je obisk najprijetnejši tedaj, ko nekdanje delavce, ki jim zdravje in s tem gibanje ni naklonjeno, obiščejo ljudje iz delovne organizacije, se z njimi sproščeno pogovore, obude spomine na nekdanja zadovoljna delovna leta in s tem približajo njihova hotenja večji stvarnosti in prijetnemu počutju.

V kamniškem Domu upokojencev so naslednji Stolovi upokojenci: Angela Repanšek (86 let), Katarina Križnar (81 let), Frančiška Kramar (79 let), Frančiška Janežič (78 let), Marija Dolinšek (75 let), Anica Belec (60 let), Jože Osolnik (80 let), Stane Urh in Jože Bevk (oba 72 let).

Na srečanju v Domu smo se dobili 23. oktobra. Kot že nekaj let nazaj, je bila tudi ta dan velika miza slovesno belo pogrnjena in naši upokojenci so se že zbirali okoli nje.

V prijetnem pogovoru, ki so se ga udeležili Stolova sindikalna delavka Olga Štros, in delavka v kadrovski službi Breda Kukanja, sestra, ki skrbi za naše upokojence v Domu, direktorica Doma in pisec teh vrstic, je stekla beseda o marsičem, predvsem pa smo hoteli naše upokojence vprašati kaj takega, kar jih še nismo.

Zanimalo nas je, kako teče njihov dan, s čim se ukvarjajo in kakšne so njihove želje.

Kot smo ljudje med seboj različni, so različnih hotenj, dela in navad tudi naši upokojenci. Skoraj vsakdo je drugačen od drugega.

Nekdo zjutraj rad malo poleži, drugi zelo skrbno pospravi posteljo in če more še sobo, zopet nekdo drugi zelo rad zgodaj vstane in prižge jutranjo cigareto in počaka, kdaj bodo vstali tudi drugi. Medsebojni obiski so v Domu seveda dovoljeni, tako gredo eden k drugemu, tudi v oddaljene hodnike in sobe. Tudi pisanje pisem so njihova navada, gledanje televizije in poslušanje radia, pri ženskah pa še pletenje in vezenje.

Vodstvo Doma je za svoje gojence organiziralo redno dopoldansko telovadbo, kateri sledi vsakdo po svojih možnostih. Tisti, ki so na vozičkih, gotovo le z gibi glave, rok, in morda še gornjega dela telesa.

Prijazna sestra, ki je postala že naša dobra znanka, le za slikanje smo jo morali nagovoriti, nam je pri predstavitvi upokojenskih navad v Domu prijazno pomagala. Vsakega upokojenca pozna v dušo. Ve, kaj želi in kakšne navade ga spremljajo vsak dan. Upokojencem ni samo delavka, varuhinja in pomočnica, pač pa nesebična prijateljica in odlična sogovornica, ki ji pripovedujejo svoje težave in razne utrinke iz življenja.

Po kosilu, ki je v Domu že ob dvanajsti uri, je čas še za kaj posebnega. Tedaj jim sestra bere knjigo, vsak dan po kako uro. Predno prično z nadaljevanjem, jim povzame vsebinsko prejšnjega dne. Zanimivo je, da upokojen-

ci zgodbi v knjigi živo slede in marsikdo je prepričan, da se je prav tisto zgodilo v njegovem kraju in ljudem, ki jih pozna. Pravkar berejo knjigo iz Kmečke knjižne zbirke Klic domače zemlje. Zgodba jih je navdušila in v mislih so z glavnimi junaki, za katere jih že vnaprej skrbi, da se jim bi zgodilo kaj neprijetnega.

Tudi letošnji obisk v Domu upokojencev je bil zelo prijeten. Naše srečanje ni bilo po službeni dolžnosti in upokojsko, ko bi le sedeli ob kozarčku soka ali vina, pač pa je bilo domače snidenje, o katerem so po pripovedovanju sestre upokojenci govorili že nekaj dni prej in bodo še več mesecev kasneje. Prav tako smo se počutili tudi obiskovalci. Bili smo domači ljudje, med katerimi ni bilo pregrad. Na licih upokojencev so se prikazale solze, smeh, sreča, upokojenec Jože Osolnik je veselo zapel zaljubljeno narodno pesem.

Vsak človek je roman zase, le da ga vsakdo ne zna tako lepo, zbrano in s točnim zaporedjem povedati. V sebi pa nosi svoje težave, skrbi, predvsem pa svojo zgodbo, ki mu je razumljivo najpomembnejša, le nekemu jo mora pripovedovati. Človek je družbeno bitje in na neke duri mora potrkati.

Na kratko smo se pogovorili tudi z direktorico Doma upokojencev, Marto Žerkovo. Ker je vsakdo že ob prihodu videl, da je tu red,

čistoča, urejena prehrana in druge spremne dejavnosti, nas je predvsem zanimalo, kako je poskrbljeno za smisel in zdrav način prihodnjega življenja vsakega upokojenca, za življenjski smisel in optimizem, brez katerega ne more nihče živeti.

Direktorica Žerkova je povedala, da temu vprašanju namenjajo vso pozornost. Kot jim je z delom in prizadevanji uspelo vzpostaviti primerne življenjske pogoje, povečati Dom še za nove gojence, je izrednega pomena tudi dobro duševno počutje upokojencev, način in zdrav pogled v prihodnosti. Z vsem delovnim osebjem si prizadevajo, da so njihovi varovanci zadovoljni in sproščeni.

Tov. Žerkova pozna skoraj vsakega v Domu. Rada se z njimi pogovori, ga povpraša o problemih, kaj si želi, da bi se vsi skupaj, varovanci in delavci v Domu še bolj razumeli in lažje prenašali vsakodnevne težave. V prihodnje bo potrebno še večjo skrb nameniti prav tem vprašanjem, da se bodo upokojenci zares počutili kot doma. Človek ne živi le od telesne hrane, pač pa tudi od duševne.

Upokojencem, s katerimi smo se sešli na zelo prijetnem srečanju, želimo veliko zdravja, gostiteljicam pa se zahvalimo za pomenek in gostoljubje.

C. S.

Naši nekdanji delavci so v Kamniškem domu upokojencev pravi domačini. Postal jim je drugi dom. Slika je za spomin na naše letošnje srečanje.

DOBER GOSPODAR NE ČAKA NA TUJ DENAR

Nelikvidnost, situacija neljuba, kjer prikazana je izguba. Med izgubaši tudi lesne so tovarne, ki negativno imajo poslovanje.

Ni lahko rdečih se številki otresti. Na posojilo prevelike so obresti. S posojili se izguba ne rešuje, životarjenje samo se podaljšuje.

V izgubi manjši osebni so dohodki, ki določeni so z odstotki. Zgrešeno delo jim posledice vrača, za 20 % manjša je taka plača.

Zapisano je kot na dlani, da manjše izgube so imeli lani. Z materiali niso imeli problema in večja delovna bila je vnema.

Med izgubaši ni tovarne, ki Stol se imenuje, tovarna Stol brez izgub posluje. Je na pravi poti delo, gospodar, zato pri hiši tudi je denar.

Tovarni zakon dovoljuje, da delovne sobote ukinjuje. To napredek že pomeni, saj delaven vsak v svoji je izmeni.

Še kako potrebna nam je delovna navada, z njo uvaja delovna se sila mlada. Sveža moč: fantje in dekleta, da zamenjajo utrujena nam leta.

Franc Ravnikar

Obisk sejma pisarniškega pohištva ORGATECHNIK v Kölnu

Odhod iz Kamnika je bil prav čemer. Ne samo zaradi zgodnje ure, ampak tudi zaradi pustega, meglenega vremena, ki se ni hotelo izboljšati, tudi ko smo se že peljali mimo Spitala.

Megla je bila naša sopotnica še naprej po turski avtocesti in edini razgled, ki smo ga lahko uživali, je bil pogled na res lepo, zahtevno speljano avtocesto, ki se vije ob pobočjih. Zaradi zelo težkega terena graditelji ceste niso mogli vkopavati v pobočje, ampak so jo obenj »prislonili«.

Vsi oporni zidovi, ki pa so bili ponekod vseeno potrebni, pa so sidrani s prednapetimi sidri globoko v pobočje. Čepi, ki se vidijo na opornih zidovih, so glave teh sider.

Po napisnih tablah sodeč hitimo že mimo gradu Werfen, katerega lastnik je bil slavni avstrijski vojskovodja Eugen Savojski in znan tudi kot osvoboditelj Beograda izpod Turkov. Grad Werfen je impozantna zgradba, vredna ogleda vsaj s ceste, če seveda ni megle

Šele proti Salzburgu se je megla začela dvigati in tako smo vsaj od daleč lahko opazovali salzburški grad, sedež knezoškofov, ki so imeli velik vpliv tudi na slovensko zgodovino.

Mimogrede smo preko avstrijsko-nemške meje, kjer nas nemški mejni policist v čisti srbohrvaščini vpraša za »zeleno kartu in vozačku dovolju« in preden si opomoremo od presečenja, že hitimo preko olimpijskega Münchna, ki nas od daleč pozdravlja s televizijskim stolpom in velikimi griči naokrog. Ti niso nič drugega kot že zaraščeni kupi ruševin med vojno porušene bavarske prestolnice.

Vreme je sedaj prijaznejše, pokrajina pa vse bolj dolgočasna in drvelji smo naprej proti svojemu cilju. Iz otopelosti nas zdrami letališče v Frankfurtu s svojim velikanskim kompleksom letaliških zgradb in s svojo zamotano, a vendar pregledno prometno ureditvijo, kjer vse teče brez zastojev in nezgod. Nostalgčno smo pomislili na kamniško »umetelno« prometno ureditev, kjer se kmalu že domačini ne bomo več znašli.

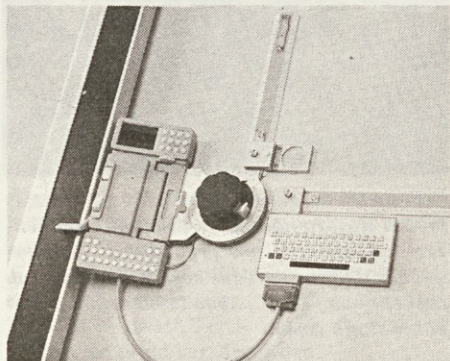
Pozno popoldne smo končno le prispeli v Köln in zahvaljujoč dobrim avtokartam in še boljše »navigatorju« tudi hitro našli naše prenočišče.

Ko smo si uredili prtljago, smo kar peš odšli na ogled sistema javnih prevozov, da se naslednji dan, ko je bilo treba na sejmu, ne bi preveč motovili naokrog.

Vendar vse je povsem preprosto. Od vozniških kart, ki jih kupiš na avtomatu in ti sam vrne drobiž, pa do karte, ki velja tako za avtobus, kot za prestop na tramvaj, ki se proti

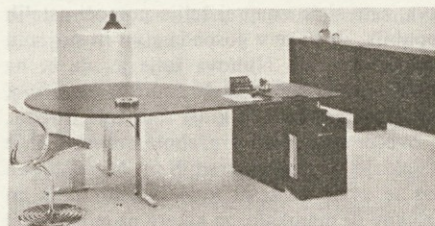
centru mesta spusti pod zemljo in se prelevi v metro.

V centru mesta smo izstopili in se peš napotili po široki ulici, namenjeni samo pešcem. Naši predhodniki s kranjske dežele so jo prekrstili v »oaznarjevo« ulico. Vidiš in kupiš lahko vse, ljudje se prerivajo in pehajo ali pa poslušajo ulične umetnike, ki prepevajo, brenkajo ali pa samo vrtijo staro lajno.

Takšen ali drugačen računalnik je danes v svetu prisoten na vsakem koraku poslovnega življenja in dela.

Zanimiv primer je tudi na gornji sliki.

Za osnovno pisarniško delo je potrebna pisalna miza in stol, za kratek poslovni pomenek dodatna mizna plošča in še nekaj stolov.

Oblikovanje, konstrukcija izdelkov in izbira materialov pa tudi na tem področju ne pozna meja.

In v vsem tem direndaju, zmešnjavi ljudi z vseh koncev sveta, smo nenadoma zagledali tri znane postave, ki so možato korakale po sredini ulice. Pristrčno in veselo je bilo srečanje z našimi predhodniki Rogljem, Uršičem in Bendom. Padali so dovtipi in nasveti.

Na koncu smo se dogovorili, da se naslednji dan na sejmu zopet srečamo in mahnili smo jo vsak proti svojemu »domu«.

Vračali smo se mimo veličastne in čudovito osvetljene gotske katedrale, katere začetek gradnje sega v 13. stoletje in je ena izmed šestih najlepših gotskih katedral v celinski Evropi ter največja cerkev v Nemčiji. Za primer naj povem, da je njen zvonik visok 157 metrov.

Drugo jutro je bilo vse lažje. Pot in sistem potovanja smo poznali in na sejmski prostor smo prispeli še pred odprtjem.

Sejem, oziroma pravilneje razstava pisarniškega pohištva in strojev, organizacijskih sredstev in računalništva je zopet skup superlativov.

Površine razstavišča so ogromne, a pregledno označene in s tiskanim vodičem, ki ga obiskovalci brezplačno prejme ob vходу, lahko brez težav najdeš vsakega razstavljalca.

Razstavljeno je vse, kar ima kakršnokoli zvezo s pisarniškim delom in pisarniškim po-

hištvo. Tu so obdelovalni stroji, od najenostavnejših ročnih, do elektronsko oziroma računalniško krmiljenih gigantov.

Ogromen poudarek je bil na računalništvu, brez katerega na zahodu ni več poslovnega življenja. Prikazane so vse mogoče variante, kjer vse se lahko uporabi računalnik kot nezmotljivo in precizno pomagalo. Pa ročni kopirni, fotokopirni in tiskarski stroji, zopet vse vezano na računalnik. Tu se nenadoma zaveš, da velja na zahodu človek, ki ne zna uporabljati računalnik, že takorekoč za nepismenega. Mi pa smo na tem področju še vedno »samouki«.

Končno pa smo prišli tudi v paviljone, kjer smo se počutili bolj domače in kjer smo vsaj vedeli, kaj gledamo.

Opisovati, kaj vse smo videli, je praktično nemogoče. Sejem smo obiskali dvakrat zapovrstvo, saj je za en dan vsega preveč in sposobnost dojemanja človeku s preutrujenostjo upade.

Prva generalna ugotovitev na tem sejmu je, da so vsi robovi pri pisalnih mizah, omarah, policah ipd. zaobljeni in ostrih robov skoraj ni videti.

Druga ugotovitev pa bi bila, da so konferenčne mize že po pravilu v sklopu direktorske delovne mize in ne več ločeno. Vidimo torej, da smo z našimi »polži« (kombinacija modul pisalne mize, ki se s segmenti 9714 krožno zaključijo) in pa s prvim poizkusom »kapljice« v Interieru v Celju, kar v koraku s tujino.

Nova stvar pa je možnost, da se delovna plošča pisalne mize nagne ali pa spusti za eno stopnjo nižje. Takih miz je bilo precej. In ko smo že pri spreminjanju višin delovne plošče, ne smemo pozabiti risalnih miz z različnimi funkcijami, od elektromotornega pogona za spreminjanje višine in naklona plošče, do računalniško vodenega pisala.

V naslednjem paviljonu smo si lahko ogledali bančne in recepcijske pulte in zopet smo lahko ugotavljali, da smo z našimi pulti, ki so narejeni iz modificiranega modul programa, na pravi poti.

Najzanimivejšo stvar pa sem prihranil za konec. To je bil ogled paviljona Dauphin, nemškega izdelovalca pisarniškega pohištva, ki v zadnjem času kar precej sodeluje z nami.

Najprijetneje je bilo videti lesene podstavke in lesena ročna opirala delovnih foteljev, ki so bila izdelana v naši tovarni. V razgovoru s predstavnikom firme smo izvedeli, da vlada med obiskovalci sejma veliko zanimanje za te fotelje, čeprav gledajo na to novost z malo rezerve, nekaj tudi zaradi cene.

Ko smo kasneje premlevali vtise, smo si bili edini, da bi bila pojavitev Stol-a na takem sejmu lahko uspešna samo v sodelovanju z znano tujo firmo, ki s svojim imenom jamči za nas. Sicer bo zaradi (ne)ugleda, kakšnega uživa jugoslovanstvo na Zahodu, vsako samostojno predstavljanje neuspešno in brezplodno.

Končna ugotovitev bi bila, da smo na naše pohištvo lahko kar ponosni, saj predvsem glede na oblikovanje hodimo povsem vstric z ostalo Evropo in bi bili s solidno izdelavo lahko povsem enakovreden razstavljalca na takem sejmu.

KARAVANA BRATSTVA IN SOLIDARNOSTI V PEČI

Nič kaj prijetno jutro ni bilo, ko smo se 17. septembra odpravili na 19. srečanje pobratenskih občin, katero je bilo letos v občini Peč na Kosovem.

Po odhodu iz Kamnika razpoloženje v avtobusu ni bilo veselo; malo zaradi meglenega jutra, pa tudi udeleženci karavane se med seboj še nismo poznali. Čim bolj smo se oddaljevali iz Ljubljane, lepše jutro nas je pozdravljalo. Ko smo prišli na Dolenjsko, je sonce že prijetno sijalo, pa tudi med seboj smo se že spoznali, za to je poskrbel naš harmonikar in humorist Jože iz Svilanita.

Pred nami je bilo še skoraj 1000 km poti, zato se nismo mogli veliko ustavljati. Naš prvi večji postanek je bil v zgodovinskem mestu Jajcu, kjer smo se okrepčali in si ogledali nekaj znamenitosti. Nato smo krenili dalje, se spotoma ustavili še v pobratenem mestu Travnik, ter nadaljevali naše potovanje proti Sarajevu.

Po prihodu v Sarajevu smo se najprej nastanili v hotelu Iliidža, zatem pa smo šli na ogled mesta, oziroma predvsem njegove znamenite Baščaršije, ki je zares vredna ogleda. Spominjam se je še iz časov pred olimpijskimi igrami, ko je bila neurejena in zanemarjena.

Zgodaj zjutraj smo se odpravili na pot, kajti pred nami je bilo še več kot 400 km ne preveč prijetnega potovanja. Pot nas je peljala ob reki Drini, kjer smo občudovali njene naravne lepote – globoke kanjone in visoko skalovje nad nami – res lepo in enkratno doživetje.

Na poti ob Drini smo se ustavili tudi v Višegradu, mestu, ki slovi po slavnem Andričevem delu »Most na Drini«.

Čas nas je priganjal, zato smo morali pohiteti, da smo prišli v motel Turjak, kjer so nas pričakovali gostitelji iz Peči, z njimi pa so že tudi bili udeleženci karavane iz pobratenega Kotorja in Travnika. Skupaj smo se podali na pot preko gorskega masiva Prokletije, kjer je prelaz na višini 1800 m. Cesta je asfaltirana, toda strma in vijugasta, tako da sta naša izkušena šoferja imela kar dosti dela, da sta nas srečno pripeljala v metohijsko kotlino in v pobrateno mesto Peč. Mesto je bilo slavnostno okrašeno, pričakali pa so nas številni prijazni domačini.

Po namestitvi v hotelu Metohija smo se vsi udeleženci karavane zbrali na glavnem trgu, kjer je bil slavnostni sprejem. Po pozdravnem govoru družbenopolitičnih delavcev občine Peč je imel govor tudi naš predsednik sindikata Tone Istenič, ki je povabil vse udeležence tega srečanja na jubilejno 20. srečanje prihodnje leto, ki bo v Kamniku. Zatem je sledil kulturni program, ki je trajal pozno v noč.

Naslednji dan smo se zbrali pred spomenikom padlih v NOV in položili venec ter počastili njihov spomin.

Potem smo se razdelili v skupine in se odpeljali po delovnih kolektivih občine Peč. Naša skupina si je ogledala obrat tovarne akumulatorjev Trepča. To je razmeroma mlad kolektiv, zato imajo še mnogo težav, ki jih bodo s skupnimi močmi gotovo prebrodili. Delovni pogoji v tej tovarni so precej težki, saj so prisotni škodljivi plini, še posebno pa

Posnetek narodnega plesa, ki so ga letos domačini Rugova na Kosovu prikazali udeležencem letošnje karavane prijateljstva. Obleženi so bili v slikovite narodne noše, s seboj so nosili puške in sablje, kot je bilo to ob raznih potrebah v starih časih.

svinčev prah. Celoten obrat je popolnoma avtomatiziran. Po ogledu so nam kolektiv in samoupravljanje prikazali še v besedi v konferenčni sobi. Glavni problem je velika nezaposlenost in velik narodni prirastek prebivalstva, zato si še vnaprej želijo pomoči ostalih republik, da bi se v gospodarstvu in turizmu hitreje razvijali. Njihova želja je, da bi na Prokletijah zgradili sistem smučarskih žičnic, kar bi pritegnilo v te kraje tudi tuje turiste.

Zvečer smo imeli družabno srečanje, ki je trajalo do zgodnjih jutranjih ur. Marsikdo od nas je prvič zaplesal kolo, a tudi polk in valčkov ni manjkalo, za katere pa je poskrbel naš harmonikar Jože.

Po kratki noči smo se odpeljali v Rugovsko krisuro, to je prečudovit kanjon reke Bistrice v srcu gorskega masiva Prokletije. Na poti iz kanjona smo se ustavili, ker se je pred nami pojavila folklorna skupina iz vasi Rugovo. Pogled na to skupino je bil čudovit. Oboroženi so bili s puškami in sabljami, kakor bi resnično hoteli zaigrati bojni ples. Prikazali so nam razne pleske, ki segajo daleč nazaj v njihovo zgodovino.

S čudovitimi občutki smo se poslovili od rugovske folklorne skupine ter se odpeljali na ogled Pečke patriarhije in samostana Rečani.

Po ogledu le-teh smo se še enkrat sešli skupaj na partizanskem kosilu, katerega so nam pripravili vojaki v avtokampu Karagač.

Prišel je čas slovesa in pozno popoldan smo se podali na pot proti domu, kamor smo prispeli utrujeni in v nedeljo zjutraj.

Ti štirje dnevi nam bodo še dolgo ostali v spominu.

Franci Štebe

»Delavec, ki dela v Stolu, ima primeren osebni dohodek in tudi druge ugodnosti, zato je razumljivo, da bo moral tudi v prihodnje dobro delati.«

»Pri nas je delo dobro razporejeno, zato naj vsak napravi tisto, za kar je zadolžen, to pa seveda dobro.«

»Zanimivo je, da pri delu vedno vidimo so-delavčevo napako, svoje pa ne.«

IZLET KRVODAJALCEV IN INVALIDOV STOLA

Že večkrat smo se pogovarjali, da bi kot krvodajalci in invalidi organizirali nekakšen izlet. Ker so v nekaterih delovnih organizacijah to že storili, smo se tudi mi odločili, da gremo.

Poverjenika RK in Društva invalidov sta hitro stopila v akcijo in organizacija je stekla. Izšel je »Informatorec«, v katerem je bil objavljen čas in prijava za izlet. Prijave so kar deževale.

Tako smo se tisti četrtek zbrali na parkirnem prostoru pri Stolovi upravni stavbi. Naša smer je bila: Duplica – Ljubelj – Borovlje – Celovec – Gosposvetsko polje. Vreme je bilo kot naročeno. Oskrbeli smo se tudi s skromno malico in jo seveda odpeljali s seboj. Seveda nismo pozabili tudi na aperitivček, ki je med vožnjo še kako prav prišel. Vožnja proti Ljubelju je bila izjemno zanimiva. Malo je bilo živčne napetosti, kako bo na meji, ali nas bodo cariniki pregledovali po žepih in raznih drugih skritih delih obleke in telesa, če je »slučajno« kje skrit kak »dinarček«. Ta skrb je kmalu zbledela, ko je v avtobus prišel mlad in zelo prijazen miličnik. Med šalami in dobro voljo nam je požigosal potne liste in nam zaželel srečno vožnjo.

Prva postaja v Avstriji je bila vasica v bližini Borovelj, kjer je trgovinca »Šparovec«. Naš nakup številka ena je bila kava, šele nato so bile na vrsti druge drobnarije. Po obisku trgovine smo se začeli spraševati in spogledovati, češ, kako te znajo hitro oskubiti in pobrati tistih nekaj desetkrat po sto, morda malo več ali manj, kakor je pač kdo imel. Potem smo se odpeljali še v bližnje Borovlje.

Nato smo vožnjo nadaljevali proti Celovcu. Po ogledu lepega mesta smo se odpeljali na Gosposvetsko polje, kjer smo si ogledali knežji kamen in zgodovinsko zanimivo cerkev Gospe Svete. Te, za Slovence tako pomembne kraje, si je res vredno ogledati.

V prijetni senci smo pospravili skromno malico in se odžejali s steklenico piva ali soka. Za spomin smo se ob knežjem kamnu tudi slikali. Ko smo se dodobra odpočili, smo se zopet usedli v avtobus in se odpeljali proti prekrasnemu in precej dolgemu Vrbskemu jezeru. Seveda smo se peljali okrog jezera in občudovali ta biser narave.

Počasi smo se vračali proti Ljubelju. Po kratkem postanku na meji smo se odpeljali v vas Černivec pri Brezjah na Gorenjskem. V prijazni gostilni so nam privedili kosilo, ki nam je dobro teknilo. Dodobra smo se tudi odžejali in odpočili. Proti večeru smo se srečno vrnili z lepimi vtisi, ki smo jih dobili ob ogledu prelepe koroške pokrajine.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo tovarni Stol, Stolovemu sindikatu in RK Duplica za izdatno finančno pomoč in razumevanje pri organizaciji tako lepega in uspešnega izleta.

Jože Resnik, PE 8

»Ko naši delavci kupujejo naše izdelke, se srečajo z našo kvaliteto, ceno in dobavnim rokom. V nekem smislu s svojim poslovnim odnosom do kupca.«

DVA NOVA UPOKOJENCA

Odkar Stol namenja novim upokojenecem posebno pozornost in jih vabi na kratko slovesnost in pogovor, je bilo vsakokrat na teh snidenjih naenkrat prisotnih po več upokojenцев; ne le dva, kot je bil primer na dosedaj zadnji taki priložnosti.

Treba pa je bilo iti v drugo nadstropje uravne stavbe, kjer so že čakali predsednik CDS Peter Bertonec, predsednik Stolovega sindikata Dušan Kregar, delavka v kadrovskem sektorju Breda Kukanja, glavni direktor Boris Zakrajšek pa se je po neki drugi obveznosti vrnil nekoliko kasneje. Sledila je podelitev priznanja, ki pripada vsakemu novemu upokojenцу, in razgovor. Marjeti smo se zahvalili za doprinos k Stolu in njen življenjski trud, sledil pa je sproščen pogovor, za katerega smo sklenili, da ga dokončamo v bližnjih Nožicah, seveda pa obiščemo tudi Toneta Berganta v Zalogu ter še njega povprašamo o tem in onem.

Marjeta Kemperle je 22 let in pol delala v Stolu. Skoraj ves čas je bila čistilka v strojni mizarni, le štiri leta je bila pomočnica pri površinski obdelavi v isti poslovni enoti. Predvsem je nekoliko več povedala o delu čistilke v strojnem obratu, ki ni ravno lahko in je včasih treba celo bolj delati kot sodelavcu pri normiranem delu na stroju. Dodatni problemi so še v hladnejšem letnem obdobju, ko je človek od dela v delavnici segret; ko pa odpele voziček s smetmi iz delavnice, ga prepriha in pusti posledice. Tudi po 18-krat je bilo treba v eni izmeni peljati voz z odpadki v peč.

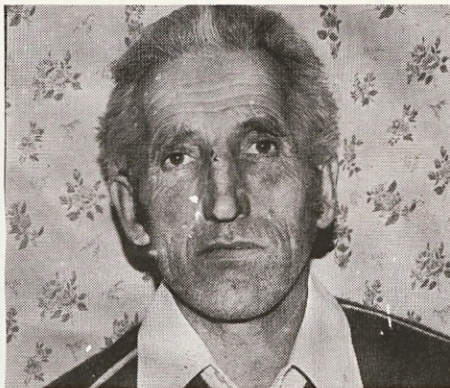
Sicer je bila Marjeta z delom zadovoljna. Rada je delala, tako v tovarni kot doma. Na redno delo je šla nekoliko kasneje in ji sedaj manjka let. Pa bo že šlo. Tudi njen mož dela v Stolu, v krivilnici, in bo v nekaj letih upokojen.

Doma v Nožicah Marjeta čaka dovolj dela. Gospodinjstvo, vrt, nekaj zemlje, pa še kaj se bo našlo zraven.

Na vprašanje, kako se je Marjeta počutila ob odhodu v pokoj, je povedala, da je bil to prijeten občutek, čeprav je imela delavnico vedno rada in se bo sodelavec še velikokrat spomnila.

Tone Bergant ima hišo v Zalogu pri Cerkljah na Gorenjskem. Ob našem obisku ga ni bilo doma. Šel je h hčerki v Šenčur, do vrnitve, ki smo jo s telefonom malo pospešili, pa sva s Tonetovo ženo izmenjala nekaj besed. Povedala je, da je mož predčasno, invalidsko upokojen. Ima močno astmo in torej od časa do časa potrebuje zdravniško pomoč, ki stanje za kratko obdobje zopet spravi v red, pa tudi sicer ni zdrav.

V Stolu je delal 14 let. Bil je v gradbeni skupini, potem pa je v skladišču rezanega lesa skladal in v kopah pokrival les. Delo ima rad in bi želel še delati, vendar mu zdravje ne dopušča.

Tone, ki se je kmalu vrnil iz Šenčurja, je bil dobre volje in zgovoren. V Stol na dogovorjeni dan ni prišel, ker je mislil, da je skoraj vseeno, če pride kak drugi dan.

Doma ne more skoraj ničesar delati. V glavnem veliko počiva in se počasi sprehodi okoli vrta ali sadovnjaka.

Poleti je bil Tone na morju. Velikih težav z dihanjem, ki jih ima doma, tam ni občutil.

Marjeti Kemperle in Tonetu Bergantu želimo veliko zadovoljstva na poti njune zgodnje življenjske jeseni.

C. S.

V TELOVADNICO PO ZDRAVJE

Zopet je jesen z dolgimi nočmi in kratkimi dnevi, zato je potrebno tudi rekreacijo načrtovati takoj po opravljenem delu ali pa v večernih urah.

Čas vadbe v naravi je tako rekoč za nami, čeprav bodo nekateri ostali preko zime tudi na prostem v toplejših oblačilih in z drugimi rekviziti.

Vsem, ki nimajo dovolj časa za vadbo, smo namenili predvsem večerne ure v telovadnici.

Zakaj se odločamo za aktivnosti preko celega leta?

Tempo našega dela se je v letih zelo spremenilo, vedno manj je fizičnega dela in vedno več statičnega z enostransko obremenitvijo, kar pomeni manj gibanja.

Prvinskega dela, ki je oblikovalo človeka, je vedno manj in zato se človek zaradi nedela vedno manj giblje. Da pa bi ohranil osnovne gibalne funkcije, ki si jih je z delom pridobil, si pač mora dodatno poiskati aktivnosti.

Nekateri pojmujejo rekreacijo kot jalovo delo in vse tiste, ki se z njo ukvarjajo, gledajo postrani. Res, da ni direktno vidnih rezultatov, izraža pa se pri posameznih v drugi obliki: v hitrosti, moči, vzdržljivosti in v zdravju. To pa vse vpliva na delo samo! Zdravje in dobro počutje sta pogoj za opravljanje kvalitetnega dela. Zato se ne čudimo tistim, ki svoj prosti čas namenijo aktivnosti, ker bi radi ostali gibčni, hitri, vzdržljivi in seveda – zdravi.

Tako kot že vrsto let, imamo tudi letos na razpolago telovadnico na Duplici. Termin za rekreacijo krajanov je okrnjen, saj smo z dveh v tem letu prišli na enega. Za našo DO pa imamo na razpolago enako število ur kot v preteklih letih.

Vsi, ki bi se radi priključili vadbi, vabljeni! Termin za rekreacijo:

Ponedeljek od 20. do 22. ure – rekreacija moški iz KS

Torek od 20. do 22. ure – odbojka ženske STOL

Sreda od 20. do 22. ure – odbojka moški STOL

Četrtek od 20. do 22. ure – rekreacija ženske iz KS.

Jože Zupin

KAKŠNA JE NAŠA FIZIČNA PRIPRAVLJENOST

Pred vrati je zima in nanjo se moramo dobro pripraviti. Še vedno je čas, da tisti, ki še niste ničesar storili v tej smeri, pričnete z intenzivnimi pripravami na zimske aktivnosti.

Nabrati je potrebno predvsem dovolj telesne moči, da bomo kos naporom, katere od nas zahtevajo zimski pogoji in gibanje na prostem.

Pripravljamo se lahko v telovadnici in na prostem. Najbolj primerna priprava je kombinacija tako, da moč pridobivamo v telovadnici na orodju, vzdržljivost pa v naravi s tekom in podobnimi vajami.

Sezona, ki je pred nami, bo zelo draga in zato nam bo zelo nerodno, če bomo hoteli že prvo srečanje z vlečnico dobro izkoristiti, a za to ne bomo dobro telesno pripravljani. Marsikaj se nam lahko zgodi, različne posledice, še najbolj pa bomo lahko zadovoljni, če bomo s smučišča odšli le močno utrujeni, brez hujših posledic.

V zadnjem času postaja tek na smučeh vedno bolj popularen in zaradi draginje alpskega smučanja zelo primeren za vse. Oprema ni tako draga in za uporabo tekaške proge ni potrebno odšteti denarja. Proge so speljane že v vsakem večjem kraju. Tako lahko začnemo s prvim tekom takoj, ko pade nekaj centimetrov snega. Tako si tudi pridobimo dovolj telesne moči, da lahko kmalu pridemo tudi na alpsko smučanje, če si tega želimo.

Tek na smučeh je zelo primerna rekreacija in res pristopna vsakomur, saj si progo lahko naredi tudi sam in se posveti teku, ko ima za to čas, seveda, če so snežne razmere ugodne.

V zadnjem času, ko postaja dobra oprema zelo draga, si vedno več ljubiteljev bele opojnosti priskrbi opremo na smučarskih sejnih, kjer so cene ugodne. Seveda pa moramo paziti, da res kupimo sebi primerno opremo, da potem nimamo nepotrebnih težav. Vsi, ki nimate dovolj izkušenj, se prej posvetujte s strokovnjakom.

Na novo sezono se pripravlja tudi naša sekcija. Program je podoben preteklim letom, le da bomo to leto še bolj propagirali tek na smučeh. Organizirali bomo tudi začetne in nadaljevalne tečaje za teke in alpsko smučanje.

V programu so tudi tekmovanja za pokal DO, Unilesove zimske igre, Lesariada, sindikalna tekmovanja občine Kamnik. Predvsem pa bo poudarek na množičnosti, saj bomo poskušali v svoje vrste pridobiti nove ljubitelje.

Vsi, ki imate željo po aktivnem sodelovanju, pa še nimate tekaških smuč, pridružite se nam. Smuč, palice in čevlje si lahko sposodite pri našem gospodarju, tov. Prelovšku, toz 9. Vabljeni!

Jože Zupin

PLEČNIKOVİ STOLI

V okviru bienala industrijskega oblikovanja oktobra 1986 v ljubljanskih galerijah je Stol Kamnik v Jakopičevem razstavišču pripravil manjšo predstavitev Plečnikovih stolov, izdelanih na osnovi originalnih modelov.

(misli: J. Plečnik, fotografije: F. Stele)

Fasada brez dekorja je kot človek, ki se nikdar ne zasmjei.

Lepota, to je, kar človek sanja v svoji duši, kar govori v njem, izvršeno delo ni proti temu nič.

Vedno sem opazoval pri velikih ljudeh, kolikor sem imel pač prilike za to, in sicer ne samo pri arhitektih, temveč tudi pri slikarjih, kako se je vsako delo začelo z nejasnostjo, kako se je izcimilo iz te trpljenje in kako se je človek potem, po neki koncentraciji sprostil v tako enostavno formo, da bi človek ne prisodil nobenega truda.

V SPOMIN

V torek, 11. 11. 1986 popoldne, smo zvedeli, da nas je v 59-em letu starosti za vedno zapustil sodelavec Edo Držanič. Rodil se je 20. 11. 1927 v Godiču. Umril pa je prav tako v Godiču, na domačem dvorišču, zaradi srčne kapi, devet dni pred 59. rojstnim dnevom.

Delal je v tozdu 1 pri parilnih jamah. Bil je zanesljiv sodelavec, kateremu je veliko šlo, da je bila hlodovina zares dobro izkoriščena.

Od pokojnika smo se poslovili v četrtek, 13. 11. 1986, na pokopališču v Mekinjah. Vsem je bil dober tovariš in ohranili ga bomo v lepem spominu!

Bojan Kepec, PE 6